

Режим доступу: http://adminpravo.blogspot.ru/2013/10/blog-post_7547.html

6. Петков С. В. Створення Адміністративного кодексу України – основа для подолання корупції / С. В. Петков [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://adminpravo.blogspot.ru/2013_10_01_archive.html

УДК 347.822.4 (043.2)

Спірін В. Г., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Беззубов Д. О., д.ю.н., доцент

АВІАСТРАХУВАННЯ: ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СТРАХУВАННЯ АВІАЦІЙНИХ РИЗИКІВ В УКРАЇНІ

Страховання як система захисту майнових інтересів громадян та юридичних осіб є необхідним елементом соціально-економічної системи суспільства. Застосування інституту страхування в процесі здійснення господарської діяльності надає гарантії відновлення порушених майнових інтересів у випадку настання непередбачуваних випадкових подій. Спираючись на думки фахівців в даній сфері, в світі не створено більш раціонального та надійного соціально-економічного механізму захисту майнових інтересів суб'єктів господарювання та фізичних осіб ніж страхування [2, 4]. Вказане яскраво унаочнюється при здійсненні професійної господарської діяльності у сфері цивільної авіації.

Як відзначають експерти, незначні обсяги авіаперевезень та труднощі з упровадженням нової техніки гальмують розвиток внутрішнього ринку авіаційного страхування в Україні. Зважаючи на тенденції розвитку цивільної авіації відповідно до офіційних даних Міністерства інфраструктури, страховий ринок у сфері авіації має дуже обмежені можливості в силу недостатньої ємності всього ринку. На заході перестраховальні ємності в кілька разів більше ніж українські, крім того, західні перестраховальники мають перевірену репутацію й високу фінансову стійкість. Виходячи з вищенаведеного можна стверджувати що ситуація в найближчі роки принципово мінятися не буде. Є всі передумови вважати, що частка західного перестраховання зросте [1, с. 3]. За дослідженнями О. С. Світличної, за останні роки в діяльності авіаційної галузі в Україні сталося незначне зменшення пасажирообігу та вантажообігу. У 2008 році на тлі фінансової кризи почали знижуватися темпи зростання пасажиропотоку та доходи авіакомпаній, а рекордне

зростання вартості палива призвело до збільшення витрат авіаперевізників. Економічна криза суттєво вплинула на показники діяльності транспорту і у 2009 році зменшення спостерігалось, як за вантажними перевезеннями на 23 %, так і за пасажирськими – на 8 %. При цьому, зниження вантажо- та пасажироперевезень, яке викликане загальним спадом обсягів виробництва, супроводжувалося також зростанням транспортних витрат, аварійності, ступню зносу рухомого складу та інфраструктурних складових. Але протягом 2010-2011 рр. український ринок авіаперевезень демонстрував стабільні темпи відновлення втрачених в період кризи позицій [3, с. 1].

Але й не зважаючи на внутрішні проблеми української економіки, авіаційне страхування все ж визнається вкрай ризикованим та характеризується катастрофічними збитками. Реакцією страховиків світу на авіакатастрофи останніх десятиліть та на катастрофічні розміри збитків стало призупинення укладання договорів страхування авіаційної відповідальності перед третіми особами, а згодом необмежене зростання тарифних ставок.

Як зазначає законодавець, перелік обов'язкових видів страхування міститься у ст. 7 Закону України «Про страхування», вказаний перелік є вичерпним і в якості обов'язкових видів страхування наведена норма встановлює авіаційне страхування цивільної авіації. Для здійснення такого виду страхування Кабінет Міністрів України у Постанові від 12 жовтня 2002 р. № 1535 «Про затвердження Порядку і правил проведення обов'язкового авіаційного страхування цивільної авіації» (далі – Постанова КМУ № 1535) встановив порядок та правила його проведення, форми типового договору, розміри страхових сум та максимальні розміри страхових тарифів, тощо. Згідно з Постановою КМУ № 1535, обов'язкове авіаційне страхування цивільної авіації проводиться з метою забезпечення захисту інтересів експлуатантів, пасажирів, третіх осіб і включає: 1) страхування відповідальності повітряного перевізника за шкоду, заподіяну пасажиром, багажу, пошти, вантажу; 2) страхування відповідальності експлуатанта повітряного судна за шкоду, заподіяну третім особам; 3) страхування членів екіпажу повітряного судна та іншого авіаційного персоналу; 4) страхування повітряних суден [3].

Отже, виходячи з вищенаведеного, можна стверджувати що зважаючи на проблеми в економічній сфері та законодавчу кризу на території України сфера авіаційного страхування потребує посилення державного контролю та належного законодавчого регулювання. Перспективи подальшого розвитку у напрямі

дослідження реалізації організаційно-господарських правовідносин в сфері авіаційного страхування в тому числі щодо діяльності професійного об'єднання страховиків полягають у законодавчому закріпленні змін та/або доповнень до законодавства України.

Література

1. Світлична О. С. Сучасний стан та перспективи розвитку авіаційного страхування в Україні / О. С. Світлична // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2012. – Вип. 1. – С. 351-360.

2. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. // Офіційний вісник України. – 2011. – № 46. – Ст. 1881.

3. Про затвердження Порядку і правил проведення обов'язкового авіаційного страхування цивільної авіації: Постанова Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2002 р. № 1535 // Офіційний вісник України. – 2002. – № 42. – С. 157. – Ст. 1943.

4. Про створення Державного спеціалізованого фонду фінансування загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність та участь України у міжнародних авіаційних організаціях: Постанова Кабінету Міністрів України від 2 вересня 1993 р. № 819 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cg>

УДК 346:656.7(477)(043.2)

Чайковська А. О., Філюшина А. О., студентки,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Горбатюк Я. В., к.ю.н.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ГОСПОДАРСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ В СФЕРІ АВІАЦІЇ В УКРАЇНІ

В складних умовах становлення та розвитку ринкових відносин в Україні одним із важливих завдань постає вирішення питань, пов'язаних із правовим регулюванням господарських об'єднань, їх видами та організаційно-правовими формами. У зв'язку з цим існує нагальна потреба детального теоретичного аналізу зазначених питань як на науковому.

Відповідно до ст. 70 Господарського кодексу України (далі – ГК України), підприємства мають право на добровільних засадах об'єднувати свою господарську діяльність (виробничу, комерційну та інші види діяльності) на умовах і в порядку, встановлених ГК України та іншими законами.

Згідно з ст. 118 ГК України, об'єднанням підприємств є господарська організація, утворена у складі двох або більше